

TIÊU DIỆT CHỦ NGHĨA PHÁT XÍT LÀ BẢO VỆ NHỮNG GIÁ TRỊ CAO ĐẸP CỦA NHÂN LOẠI

I

Năm 1933, Hítle lên làm Thủ tướng nước Đức. Bóng đen của chết chóc và đau thương đã từ đó trùm lên nhân loại. Chưa bao giờ lịch sử đã chứng kiến bộ mặt ghê tởm như thế của bọn thù ghét con người.

Bọn chúng đã đưa nước Đức và nhân loại đến thảm họa chưa từng có. Tiêu diệt chúng cũng có nghĩa là cứu vớt nhân loại là cứu vớt những giá trị cao đẹp nhất mà con người đã đạt được. Công ơn vĩ đại ấy của Liên Xô, nhân loại sẽ đời đời ghi nhớ.

Đứng đầu bọn phát xít đại diện cho tự bản độc quyền phản động. Hít le ngay sau khi lên cầm quyền đã xé bỏ Hiệp ước Vécxây năm 1919, kêu gọi phục thù. Để đàn áp những lực lượng tiến bộ trong nước và chuẩn bị chiến tranh xâm lược nước ngoài, chúng gấp rút tổ chức đội quân hiếu chiến với lực lượng hùng hậu và vũ khí tối tân.

Đi đôi với một chính sách bạo lực dã man, chúng ra sức lừa bịp thanh niên và đầu độc họ bằng những tư tưởng phản động nhất.

Thanh niên vốn là tầng lớp hiếu động, thích mạo hiểm, ham mê những điều mới lạ. Không nắm được thanh niên và giáo dục thanh niên đi theo con đường đúng thì thanh niên sẽ trở thành miếng đất thuận lợi cho sự tấn công và chiếm lĩnh của những tư tưởng phản động. Gioócgiơ Đimitoróp đã nhắc nhở điều đó khi ông phân tích về chủ nghĩa phát xít Đức.

Hítle chia nhân loại thành hai hạng người: người mạnh và kẻ yếu. Người mạnh là “siêu nhân” là con “người hùng”, là con người “thượng đẳng” đứng trên cả nhân loại, kẻ yếu là những người hạ đẳng, là đám đông ngu dốt, là bầy đàn súc vật, là loại người đáng khinh rẻ.

Hítle kích động thanh niên, cổ vũ họ sống như những người thượng đẳng, đồng thời đối xử một cách không thương tiếc với những kẻ yếu đuối.

Phải sống xứng đáng với dân tộc thượng đẳng là dân tộc Đức, với chủng tộc thượng đẳng là chủng tộc Nhật Nhĩ Man, với lãnh tụ thượng đẳng là quốc trưởng Hítle. Tuyên truyền tinh thần chủng tộc và quan điểm huyết thống như thế, chúng gây ra làn sóng thù ghét đối với các dân tộc, trước họ là người Do Thái, coi như Do Thái là loại người có dòng máu không trong sạch, cần phải xóa bỏ.

Noi gương Nitơ, Hítle chà đạp lên mọi giá trị của nhân loại. Theo nó thì *bình đẳng, công lý, tự do, dân chủ* chỉ là ảo tưởng, còn *luơng tâm* là một điều xấu xa của con người. Cần phải giải phóng con người ra khỏi sự ràng buộc gọi là “luơng tâm” ấy. Đối với con người, *lý trí* không phải là cần thiết. Cái quan trọng bậc nhất là *ý chí quyền lực*.

Hítle coi Nitơ như người thầy của mình, đòi hỏi con người phải dối trá và tàn bạo như Nitơ đã nói: “Siêu nhân phải tàn nhẫn, dối trá, bất công, phải dã man đối với quần chúng. Siêu nhân có thể tha thứ cho mình mọi tội ác, nhưng không tha thứ cho mình sự yếu đuối đối với quần chúng”.

Hítle nói thêm: “Chỉ có trong máu mới tìm thấy sức mạnh hay sự yếu đuối của con người”.

Nó kêu gọi “xây dựng thiên đường dưới bóng của lưỡi kiếm”. Nó đòi hỏi phải thay *ché độ đại nghị* bằng *Nhà nước quân sự thay tinh thần dân chủ bằng tinh thần thượng võ*.

Với tinh thần đó, Hítle đã đầu độc thanh niên Đức, biến họ thành những kẻ cuồng tín, hiếu chiến, tàn bạo, với lòng tự hào mù quáng về dân tộc, về chủng tộc, về quốc trưởng của họ.

Với quân đội phát xít và với sự ủng hộ của tầng lớp thanh niên phát xít hóa như thế Hítle đã đàn áp mọi đảng phái chính trị, nhất là Đảng Cộng sản, tiêu diệt mọi tổ chức dân chủ và hòa bình, xóa bỏ mọi đoàn thể quần chúng tiến bộ. Chúng đốt tắt cả tác phẩm kinh điển của chủ nghĩa Mác, các sách báo dân chủ và nhân đạo, phá hoại nhiều công trình tiến bộ và khoa học của nước Đức và nhiều nước trên thế giới.

*

Tháng 3-1939, bọn phát xít tiến hành xâm lược và chiếm lĩnh Tiệp Khắc, với sự đồng lõa của các nước tư bản lớn.

Tháng 9-1939, chúng tấn công vào Ba Lan, mở màn cho đại chiến thế giới lần thứ hai. Từ đó, chúng đã nhanh chóng và lần lượt chiếm lĩnh Đan Mạch, Na Uy, Lút-xambua, Hà Lan, Bỉ, Pháp, rồi đến Nam Tư và Hy Lạp.

Tháng 6-1941, chúng bất ngờ tấn công Liên Xô, mở đầu cho những hành động tàn ác và bản thủ nhất. Tấn công vào Liên Xô là tấn công vào nước xã hội chủ nghĩa đầu tiên, tấn công vào quê hương Cách mạng của nhân loại, tấn công vào trở ngại lớn nhất trên con đường phản động của chúng.

Trong chiến tranh tàn bạo này, bọn Hítle đã ra sức hủy diệt Liên Xô và tàn phá nhân loại về cả sinh mạng và tài sản. 72⁽¹⁾ nước đã trực tiếp hoặc gián tiếp bị lôi cuốn vào chiến tranh, 50 triệu người đã chết. Những đau thương và thiệt hại vô kể đã đến với hàng tỷ con người.

Nhân loại sẽ mãi mãi xót xa khi nghĩ tới hàng chục triệu già trẻ gái trai đã bị hành hạ và đánh đập cho đến chết, bị bắn giết trong các lò thiêu.

Nhân loại sẽ mãi mãi nghiêng mình trước 20 triệu chiến sĩ và nhân dân Liên Xô đã ngã xuống, trước 6 triệu nhân dân Ba Lan bị tiêu diệt cùng với thành phố Vácsava cổ kính, trước 2/3 người Do Thái bị giết chết... trước chính dân tộc Đức, nạn nhân của chủ nghĩa phát xít đã hy sinh 13 triệu người.

⁽¹⁾ 62 nước, theo báo ảnh Liên Xô số 1, 1984.

Nhân loại sẽ không bao giờ quên những câu nói cực kỳ man rợ của Hítle khi chúng hạ lệnh tiêu diệt các thành phố, các làng mạc, các công trình kiến trúc và văn hoá. Khi tiến công vào Mátxcova, Hítle kêu gọi: “Phải làm cho vùng Mátxcova hiện nay trở thành biển cả, và cái biển đó phải chôn vùi vĩnh viễn thủ đô của dân Nga, phải xóa bỏ nó trên bản đồ của thế giới”.

Đối với những thành phố khác, Hítle đòi hỏi: “Trước khi chiếm được những thành phố ấy, pháo binh và máy bay ném bom phải bắn phá để biến chúng thành những đồng gạch vụn”.

Chỉ riêng ở Bêlôrútchia chúng đã giết chết 2,2 triệu người, phá hủy 209 thành phố và thị trấn, 9.2 nghìn làng, 1,2 triệu nhà cửa.

Không kể hết những viện bảo tàng, những cung văn hóa, những nhà hát, những nhạc viện, những khu kỷ niệm danh nhân thế giới... đã bị chúng đánh mìn hoặc ném bom để huỷ diệt.

Bọn Hítle đã mở rộng hàng ngũ phát xít xung quanh trục Béc lin - La Mã - Tôkyo. Phát xít Ý ở châu Phi, phát xít Nhật ở châu Á, cũng không kém phần tàn bạo.

Nhân dân Việt Nam sẽ không bao giờ quên những hành động tội ác của phát xít Nhật đã chém giết nhân dân ta một cách tàn bạo như thế nào, và gây ra 2 triệu người chết đói năm 1945.

Nhân loại sẽ đi tới đâu trong bão táp huỷ diệt này của bọn phát xít, nếu như không có Liên Xô - người hiệp sĩ đẹp nhất ấy của thời đại và của lịch sử ?

II

Liên Xô, đối tượng hằn thù sâu sắc nhất của bọn phát xít, là nước chịu đựng những đòn đánh nặng nề nhất, tổn thất lớn nhất về sinh mạng và thành quả lao động.

Nhân loại sẽ mãi mãi biết ơn Liên Xô, những người đã chấp nhận mọi hy sinh một cách tự nguyện để bảo vệ Tổ quốc xã hội chủ nghĩa và bảo vệ nhân loại. Thắng lợi vĩ đại của chiến tranh vệ quốc Liên Xô cũng là thắng lợi rực rỡ của văn minh chống bạo tàn, của những giá trị cao nhất của con người chống những hành vi man rợ của dã thú, của tính ưu việt của chủ nghĩa xã hội chống xu hướng tàn lụi của chủ nghĩa đế quốc.

Từ cách mạng Tháng Mười năm 1917, Liên Xô trải qua 24 năm bảo vệ và xây dựng đất nước. Bao nhiêu sinh mạng và tài sản đã đổ vào cuộc chiến tranh chống bọn xâm lược từ bên ngoài và các đội quân phản động ở bên trong Sức mạnh của Liên Xô lúc đó chưa phải là sức mạnh vật chất của một nước phát triển cao về kinh tế và kỹ thuật. Sức mạnh của Liên Xô lúc đó là sức mạnh tuyệt vời của những giá trị tinh thần mà Cách mạng xã hội chủ nghĩa đã đem lại cho mỗi người dân xô-viết. Đó là trí tuệ sáng suốt mà thế giới quan Mác-Lênin đem lại. Đó là tình cảm mãnh liệt đối với Tổ quốc, đối với giai cấp công nhân và nhân loại. Đó là sự kết hợp giữa chủ nghĩa yêu nước chân chính và chủ nghĩa quốc tế vô sản cao cả. Đó là niềm tin tuyệt đối vào chính nghĩa và nhân phẩm. Đó là sự thống nhất của ý chí quyết thắng quân thù với năng lực biến sức mạnh tinh thần thành sức mạnh vật chất trong chiến tranh.

Bọn phát xít có thể huỷ diệt mọi thành phố, mọi làng mạc, mọi sinh mệnh và tài sản, nhưng chúng sẽ ngã gục trước những phẩm chất cao đẹp của người dân Xô-viết, như trước bức tường thành không gì lay chuyển.

Toàn thể nhân dân Xô-xiết hiểu rõ sứ mệnh lịch sử của mình không chỉ và bảo vệ Tổ quốc, mà còn là sự giải phóng cho cả nhân loại. Không thể đo được sự hy sinh to lớn của mọi tầng lớp, mọi lứa tuổi, trên từng mẩu đất của Liên Xô. Bao nhiêu máu người dân xô-viết đã đổ ra trên mọi nẻo đường tiến tới giải phóng Bucarext, Xôphia, Budapext, Praha, Vácsava, Béclin, Mãn Châu Lý.

Nhân dân Việt Nam mãi mãi biết ơn Liên Xô, và hiểu rằng, trong mỗi thắng lợi của mình đều có phần máu của nhân dân xô-viết. Đúng như đồng chí Lê Duẩn đã nói: “Quân đội liên Xô và nhân dân Liên Xô anh hùng đã giành thắng lợi tuyệt vời trong cuộc chiến đấu đẫm máu chống chủ nghĩa phát xít, và do vậy đã tạo những điều kiện thuận lợi cho thắng lợi của Cách mạng Tháng Tám, mở ra một trang sử tuyệt đẹp trong lịch sử của dân tộc Việt Nam”.

Phẩm chất tuyệt vời của nhân dân xô-viết đã thể hiện ở chủ nghĩa nhân đạo cao cả đối với các nước bại trận. Chiến tranh kết thúc, cùng với việc chuẩn bị xử án bọn tội phạm chiến tranh, quân đội Liên Xô đã bộc lộ tinh thần cao thượng và tình cảm hữu nghị với nhân dân Đức và Ý, xoá bỏ mọi thành kiến và hận thù, xây dựng tình đoàn kết với nhân dân Đức, trợ giúp vô tư và có hiệu quả đối với Nhà nước công nông Đức.

Với sự giải phóng của quân đội Liên Xô, các nước Đông Âu tiến lên con đường xã hội chủ nghĩa. Chủ nghĩa nhân đạo phát triển trên một tầm cao mới. Những giá trị chân chính của con người được trả lại cho nhân dân lao động. Lần đầu tiên làm chủ đất nước và vận mệnh của mình, nhân dân những nước ấy phát huy trí tuệ và tài năng, dần dần đạt tới nhân cách toàn diện của con người thực sự được giải phóng trên mọi lĩnh vực của đời sống.

Chiến thắng vĩ đại của Liên xô chống chủ nghĩa phát xít đã thức tỉnh các dân tộc bị áp bức, vùng lên chống chủ nghĩa thực dân, giành lại chủ quyền cho đất nước, giành lại tự do tối thiểu cho nhân dân. Chiến thắng của liên Xô đã mở ra một giai đoạn mới trong lịch sử, thúc đẩy nhân loại đứng lên, cùng làm chủ vận mệnh của mình. Chiếu sáng của Liên Xô vì thế đã đóng góp cực kỳ to lớn vào việc xây dựng và phát triển những giá trị cao đẹp, phù hợp với cuộc sống chân chính trên trái đất này.

III

Chủ nghĩa phát xít Đức-Ý-Nhật đã bị tiêu diệt năm 1945, nhưng mầm mống của chủ nghĩa phát xít chưa phải đã hoàn toàn được xoá bỏ. Chừng nào chủ nghĩa đế quốc với áp bức giai cấp và áp bức dân tộc vẫn tồn tại, thì chủ nghĩa phát xít vẫn có khả năng phát sinh và phát triển.

Tại nước Trung Hoa, sự sùng bái Mao Trạch Đông đã đưa ông ta đến một địa vị độc tôn. Với thủ đoạn của Hitle, ông ta đã lừa bịp và kích động thanh niên, huy động được hàng trăm triệu hồng vệ binh phá hoại mọi trật tự xã hội, tấn công vào Đảng cộng sản, hành hạ một cách man rợ nhất những người đối lập. Những hành vi tàn bạo nhất được tiến hành ở trong nước đi đôi với ý đồ bành trướng và xâm lược. Những hành động phản bội lại nhân loại và giai cấp công nhân, như thế phải chăng chính là một kiểu mới của chủ nghĩa phát xít?

Ở Việt Nam, đế quốc Mỹ đã tổ chức các chính phủ Mỹ đã tổ chức các chính phủ bù nhìn, đàn áp dã man những người cộng sản và phong trào kháng chiến, tiến hành chiến tranh huỷ diệt, bắn giết nhân dân, rải chất độc huỷ hoại thiên nhiên. Phải chăng đó cũng là một kiểu mới của chủ nghĩa phát xít? Hôm nay, cùng với nhân loại kỷ niệm 40 năm chiến thắng chủ nghĩa phát xít, nhân dân Việt Nam vui mừng kỷ niệm 10 năm ngày giải phóng miền Nam, ngày chấm dứt những hành vi phát xít ngay trên đất nước của mình.

Được sự ủng hộ và giúp đỡ của bạn bè trường Trung Quốc, bè lũ cực kỳ phản động của Campuchia là bọn Pôn Pốt – Yêng Xary đã tiến hành huỷ diệt gần một nửa dân số, gieo đau thương và khủng khiếp trên toàn bộ đất nước. Đó cũng chính là một kiểu phát xít man rợ nhất.

Được sự hợp tác của quân đội Việt Nam, nhân dân Campuchia đã đứng lên tiêu diệt bọn diệt chủng này, tạo điều kiện hồi hương cho nhân dân Campuchia, trả lại giá trị chân chính và cuộc sống hạnh phúc cho mọi người. Đó là một điều vui mừng của cả nhân loại tiến bộ. Nhưng, cách đây ít ngày, Bộ trưởng Ngoại giao của Cộng hoà Liên bang Đức nói rằng ông ta sùng sốt trước sự tấn công của quân đội Campuchia với sự giúp đỡ của quân đội Việt Nam và bè lũ phản động! Tiếc rằng chưa bao giờ ông tỏ ra sùng sốt trước những hành động phát xít cực kỳ dã man của bọn Pôn Pốt!

Được sự giúp đỡ của bạn đế quốc Mỹ, chủ nghĩa phát xít lại đang có xu hướng phục hồi trên thế giới. Nhiều bọn tội phạm chiến tranh đã từ lâu ra khỏi nhà giam và sống như những người bình thường. Chúng lại buôn bán, lại kinh doanh, lại hoạt động chính trị, lại nhảy múa và chơi âm nhạc. Nói như một nhà xã hội học tư sản, “trong bàn tay của người bầm dương cầm hôm nay có cả động tác bẻ răng người ở những lò sát sinh man rợ năm trước”.

Chiến tranh huỷ diệt đang là mối nguy cơ bao trùm lên nhân loại.

Các con số sau đây đã nói lên gánh nặng mà nhân loại đang chịu đựng trước cuộc chạy đua vũ trang như thế nào:

- 25 triệu người trong quân đội thường trực;
- 25 triệu người trong lực lượng bán vũ trang;
- 100 triệu hoạt động quân sự;
- 1/4 số bác học - kỹ sư chế tạo vũ khí.

Riêng năm 1980, Thống kê của Ngân hàng quốc tế cho biết thế giới hiện nay có:

- 780 triệu người đói;
- 50 triệu người *chết đói*, trong đó có 15 triệu trẻ em;
- 700 – 800 triệu dân Á, Phi, Mỹ La Tinh còn *mù chữ*;
- 500 – 700 triệu người đang *tìm việc làm*.

*

Kỷ niệm 40 năm ngày tiêu diệt chủ nghĩa phát xít, nhớ lại những cảnh khủng khiếp đã diễn ra ngày đó, nhân loại sẽ đoàn kết chặt chẽ hơn nữa để xoá bỏ những mầm mống của chủ nghĩa phát xít mới, ngăn chặn những hành vi điên cuồng chạy đua vũ trang và phát động chiến tranh của đế quốc Mỹ.

Có như thế mới xây dựng được cuộc sống chân chính của nhân loại trên hành tinh chúng ta, mới không ngừng phát huy những giá trị chân chính của con người trước triển vọng của ngày mai tươi đẹp.